

El deixeble de Jesucrist

De segur que al llarg de la seva vida Jesús va fer moltes anades a Jerusalem, de les quals alguna era més important que una altra. N'hi ha una, però, que les supera totes en importància, tant és així que els evangelis ens presenten Jesús en la seva vida pública --els tres anys d'activitat i predicació-- com un llarg i entretingut viatge de Galilea fins a Jerusalem. És tot el camí que hi ha des que comença a predicar i a manifestar-se fins que culmina la seva missió amb el testimoni del projecte d'amor del Pare. És a dir, comença la revelació entre el poble senzill i amb el do de si mateix la dur a plenitud definitivament al temple de Jerusalem.

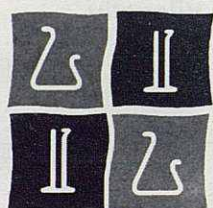
Jerusalem és a 760 metres d'altura, el lloc més alt de tot el país del jueus. L'evangelista sant Mateu ens narra com en l'últim tram de l'ascensió, a punt d'arribar a la ciutat santa, on els profetes donaven raó del seu testimoni, la mare dels fills de Zebedeu demana per als seus fills, Jaume i Joan, seure als primers llocs quan Jesús arribi al seu Regne. No havia entès res, però els seus fills tampoc i els altres deixebles tampoc, perquè s'engelseixen davant d'aquells atrevits que estan decidits a ocupar els primers llocs en el convit del Regne de Jesús, petició que era tant com demanar les carteres de primer i segon ministre. Jesús els diu: ***-Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si en***

fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau; com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom. (Mateu 20, 25-28).

Es tracta d'una resposta clara, definitiva i contundent que no serveix només per a corregir els que en aquella escena evangèlica desbarren, sinó que assenta les bases del que ha de ser per sempre més el distintiu dels deixebles del Mestre.

Jesús no encarrega fer una cosa sinó que exigeix contradir l'estil del món amb unes actituds profundament arrelades en el cor dels seus deixebles. La importància d'aquesta transformació interior ens parla de la dificultat de tots els temps de dur-la a terme i, alhora, de l'exigència de no renunciar-hi mai.

Ja ho sabem que l'Església té detractors a cada època, el que ara ens interessa subratllar és que al llarg del segle ha intentat dur a terme l'encàrrec de Jesús i que el mateix intent ha revestit diferents formes i expressions. Es tracta d'una realitat que comença al cor del creient cristià i que s'expressa en

Salayet
FARMÀCIA

- ELABORACIÓ DE FÓRMULES MAGISTRALS
- ORTOPÈDIA
- CENTRE D'ESPECÍFICS

Ctra. de Barcelona, s/n.
Edifici La Sala

Telèfon 93 844 89 80
STA EULÀLIA DE RONÇANA